

JAJ A SZÁNDÉKOSAN VÉTKEZŐKNEK

Pecznyik Pál

Jaj a szándékosan vétkezőknek: Zsidók. 10, 26-27. és 31.

Kedves hallgatóim: a bűnt gyűlölő Isten felől, sokat olvashatunk a Bibliában. A ma esti alkalommal is, a bűnt gyűlölő Isten áll, biznyságtételem középpontjában. Az alapigét, a Zsidókhoz írt levél, 10ik fejezetéből olvasom a 26-27. és 31-ik verset. Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat. Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket. Rettenetes dolog, az élő Istennek kezébe esni! Már a Biblia első lapjait olvasva kiderül, hogy milyen súlyos következménye van, a bűnnek. Az első testvérgyilkosság, rávilágít arra, hogy micsoda nagy hatalma van a bűnnek! Annak az embernek élete felett, aki megbarátkozik a bűnrel. Nem ok nélkül mondta az Úr, Káinnak: A bűn az ajtó előtt áll és rád van vágyódása! Ne feledjük el, hogy a bűn, ma is, körülöttünk ólálkodik, és csak a kellő pillanatra vár, hogy megkezdhesse, romboló munkáját, az életünkben. Káin vétke, halálos és kárhozatos bűn volt, Isten szemében. De felolvasott ígénkben, még ennél is súlyosabb helyzetről van szó? Még pedig arról, ha valaki, az igazság megismerésére való eljutás után vétkezik szándékosan. Tulajdonképpen itt már, egy megtért emberről van szó? Olyan emberről, aki már részesült, Isten bűnbocsátó kegyelmében, aki már tudja, hogy a hívő ember szándékos vétkezése, milyen súlyos büntetést von maga után, és mégis, megbarátkozik a bűnrel. Amelytől Jézus, már megszabadította őt, Golgotai keresztáldozatával! Jézus többé nem mutat be bűnáldozatot, szándékosan elkövetett bűnökért! Isten, világosan kijelenti a Bibliában, hogy az ilyen ember számára már, nincsen semmi mentség, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása, és a tűznek lángja. Bárcsak lehetne, mindennapi imádságunk, hogy Urunk óvja meg, újjászületett gyermekeit, a szándékos vétkezéstől! Azt tudjuk, hogy a bennünk lakozó ó ember, halálunk percéig, hajlamos a vétkezésre. De ha mégis, a bűntől való rettegésünk ellenére is, bűnbe esünk, van drága szószólónk az Atyánál, az ember Krisztus Jézus! Aki, bűneink megbánása és megvallása után, ismét átölel minket, bűnbocsátó kegyelmével, szeretetével. És akkor, ismét helyre áll, az Isten és az ember közötti, meghitt lelki kapcsolat, lelki közösség. Az bizonyos, hogy az Istennel szembeni ellenszegülés, Isten nemtetszését, sőt haragját váltja ki. Az újjászületett ember, mivel Istentől született, úgy különül el a bűntől, mint a nappal az éjszakától. Isten szentséges jelenléte, megóvja őt a bűn elkövetésétől. És betakarja őt, szeretetének palástjával. Mivel az ember, a benne lévő ó embertől nem tud megválni halála percéig, ezért mindig, féken kell tartania ő emberét, a bűn elkövetésétől. Ezért, minden újjászületett ember életében, végbe megy egy kemény belső harc, az új és az ó ember között. Rejtve, a nyilvánosság elől. Nagyon kemény harc ez, az új és a régi természet között. Bár ez a kettő, egy személyben testesül meg. Ha mi már Isten megváltott gyermekei vagyunk, adjunk hálát az Úrnak, és ne bízzuk el magunkat. Mert ha az igaz is, alig tarttatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? Szinte félelmetes a 31. vers üzenete: Rettenetes dolog, az élő Istennek kezébe esni! És ez a félelmetes üzenet, így folytatódik, a 12. fejezet, 29-ik versében: Mert a mi Istenünk, megemészti a tűz! Mózes második könyvében, a 20. fejezetben, ezt olvassuk: Én az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok! Isten ugyan irgalmas és kegyelmes, de ugyanakkor, megemészti a tűz is! Isten, mindig is, jót akart az embernek, és ha ott Édenben, nem hallgatott volna a csábítóra, akkor minden bűnt, fájdalmat, szenvedést, gyötrelmet, elkerülhetett volna. Ingotag viselkedése miatt zúdult rá a bűn, és annak következménye, a halál! Áldjuk mennyei Atyánkat, aki nem hagyott minket, ebben a megromlott testi, lelki állapotunkban. Szeretett Fiában, szabadítót küldött le hozzánk, és a rosszat, jóra, a halált, életre változtatta, értünk hozott mérhetetlen nagy áldozatával! Hogy bűneink miatt, el ne vesszünk, hanem Benne: örök életünk legyen.

Ámen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu